12 Μαΐου 2017

Αγιος Χριστόφορος: Θαύμα στην ορεινή Τριχωνίδα

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Τρία χρόνια υπέφερε όλη η ορεινή Τριχωνίδα από το κακό που τους βρήκε. Όλα τα ωραία δάση της είχαν γυμνωθεί. Οι πλαγιές που άλλοτε χαιρόσουν να τις βλέπεις και έδιναν οξυγόνο στον τόπο, τώρα ήταν κατάξερες, λες και τις κατάκαψε μεγάλη πυρκαγιά. Οι χωρικοί ζούσαν σε απόγνωση. Το κακό μέρα με τη μέρα χειροτέρευε.

Σαν άλλη πληγή του Φαραώ ένα βρώμικο μαλλιαρό σκουλήκι, χιλιάδες και μυριάδες κάμπιες, εμφανίστηκαν στην περιοχή και κατέτρωγαν τα πάντα. Έμπαιναν μάλιστα και στα σπίτια και τα μόλυναν όλα. Μόνο τα λιόδεντρα και τις κληματαριές δεν πείραξαν. Μπρός στην τρομερή καταστροφή το Δασαρχείο έκανε αναφορά στο Υπουργείο Γεωργίας, και εκείνο απάντησε ότι πρέπει να γίνει αεροψεκασμός για να σκοτωθούν οι κάμπιες. Θα έπρεπε όμως όλοι οι κάτοικοι και τα ζωντανά τους επί 15 μέρες να απομακρυνθούν από τις εστίες τους, για να μη μολυνθούν από το ισχυρό φάρμακο που θα έριχνε το αεροπλάνο. Το σκέφτηκαν, το ξανασκέφτηκαν και το συζήτησαν ώρες πολλές στις συνελεύσεις τους οι χωρικοί και τελικά συμφώνησαν όλοι τους να ζητήσουν με πίστη τη βοήθεια του Θεού και του αγίου Χριστοφόρου. Την πρόταση αυτή την έκανε ο ευλαβής εφημέριος της κοινότητας Αμπελιών Τριχωνίδας παπα-Γιώργης Κούκης, και τη δέχθηκαν ομόφωνα και ολόψυχα όλοι τους.
Συγκεκριμένα ο παπα-Γιώργης είπε:

– Αδελφοί μου, δεν ξέρουμε γιατί το επέτρεψε αυτό το κακό ο Θεός στα μέρη μας.

Εκείνος πάντως είναι Πάνσοφος, Πανάγαθος αλλά και Παντοδύναμος και μπορεί να τα αλλάξει και να τα διορθώσει όλα στη στιγμή, αν Τον παρακαλέσουμε με πίστη. Καί μην ξεχνάμε ότι εμείς εδώ έχουμε προστάτη μας ισχυρό τον άγιο Χριστοφόρο. Θα τον παρακαλέσουμε λοιπόν με πίστη να πρεσβεύσει στον Κύριο για τη μεγάλη δοκιμασία μας. Τώρα που πλησιάζει και η γιορτή του, και έχουμε και ξωκκλήσι εμείς προς τιμήν του, προτείνω να νηστέψουμε μια βδομάδα όλοι μας, να

ξομολογηθούμε και να κοινωνήσουμε όλοι οικογενειακώς με πίστη ανήμερα στη γιορτή του και να τον παρακαλέσουμε να μας γλυτώσει από το κακό που μας βρήκε. Τι λέτε;

– Σύμφωνοι! Συμφωνούμε! φώναξαν με μια φωνή όλοι τους.

Το ξωκκλήσι του αγίου Χριστοφόρου βρισκόταν μέσα σε ωραίο δάσος, το οποίο τώρα ήταν κατάξερο από την κάμπια. Τη μέρα της γιορτής του οι πιο πολλοί χωρικοί στέκονταν ευλαβικά απ’ έξω, διότι είχε γεμίσει από νωρίς. Πρόσεχαν με θέρμη ψυχής και αφοσίωση στη θεία Λειτουργία και κοινώνησαν ετοιμασμένοι ψυχικά όλοι τους. Λες και δεν ζούσαν στη γη όλη την ώρα της Λειτουργίας. Οι ψυχές τους πετούσαν προς τον ουρανό. Το ίδιο και στην Παράκληση που έψαλαν προς τον άγιο Χριστοφόρο στο τέλος με συγκίνηση και με όλη τη δύναμη της καρδιάς τους, παρακαλώντας τον να μεσολαβήσει στον Κύριο για να απαλλαγούν από τις καταστρεπτικές κάμπιες.

Καθώς επέστρεφαν από το ξωκκλήσι μέσα από το κατεστραμμένο δάσος λυπημένοι για το θέαμα που έβλεπαν, αλλά και γεμάτοι ιερά συναισθήματα από όσα έζησαν στη Λειτουργία και στην Παράκληση,βλέπουν ξαφνικά ένα σύννεφο από φτερωτά έντομα να κατεβαίνει από τον ουρανό και να πέφτουν επάνω στις κάμπιες.

Μερικοί νεότεροι έτρεξαν και πλησίασαν να δούν από κοντά τα έντομα αυτά. Όλα είχαν το ίδιο ακριβώς μέγεθος. Έμοιαζαν σαν μια πολύ μεγάλη χρυσόμυγα.

Τα φτερά τους ήταν χρυσά και μπροστά τους είχαν μια τσιμ πίδα σαν ψαλίδα, με την οποία έκοβαν στα δύο την κάμπια, και αυτή ψοφούσε αμέσως. Τα φτερά τους τα κάλυπτε και δεύτερη χρυσοντυμένη σκληρή φτερούγα.

– Ελάτε να δείτε! Τρέξτε να δείτε! φώναζαν προς όλους. Ελάτε! Δεν πέρασαν ούτε δυό ώρες από την προσευχή μας στον Κύριο και στον Άγιο, και το θαύμα έγινε! Γιά κοιτάξτε πως κόβουν στη μέση τις κάμπιες και τις εξολοθρεύουν!

Πλησίασαν όλοι και έβλεπαν με θαυμασμό τα χρυσοντυμένα έντομα που σκότωναν αμέσως τις κάμπιες.

– Είμαι ογδόντα πέντε χρονών, είπε κάποιος χωρικός, και μεγάλωσα και έζησα στο δάσος, στα χωράφια, γεωργός και κτηνοτρόφος· τέτοιο έντομο δεν ξαναείδα ποτέ στη ζωή μου!

– Δοξασμένο το όνομα του Κυρίου μας! φώναζαν άλλοι και σταυροκοπιόντουσαν.

– Ο Άγιος μας είναι θαυματουργός, έλεγαν συγκινημένοι όλοι, μεγάλη η χάρη του, αρκεί να πιστεύουμε.

Στο μεταξύ τα χρυσοντυμένα έντομα δουλεύοντας συν έχεια ξεκαθάρισαν όλη την περιοχή από τις κάμπιες μέσα σε μια βδομάδα και έφυγαν προς τον ουρανό απ’ όπου είχαν κατέβει, χωρίς να αφήσουν κανένα ίχνος τους και χωρίς να πάθει τίποτε κανένα από αυτά. Πολλοί που έζησαν το γεγονός το θυμούνται ακόμη, και ας πέρασαν πολλά χρόνια από τότε. Καί το διηγούνται δοξάζοντας τον Θεό και τον άγιο Χριστοφόρο, που με τη χάρη του πρασίνισε και πάλι η ορεινή Τριχωνίδα.

ΠΗΓΗ: ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «Ο ΣΩΤΗΡ» – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2014

Πηγή